

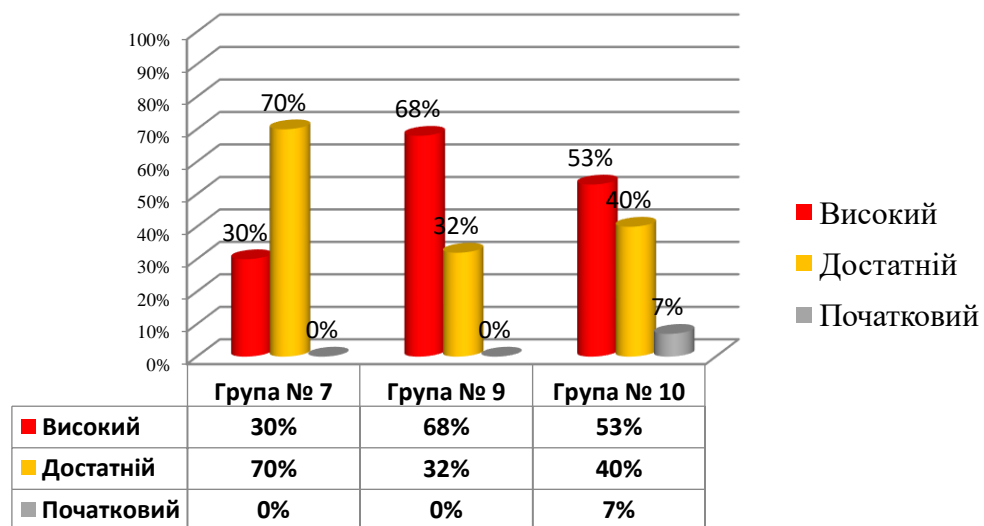
**Інформація
про проведення моніторингового дослідження
готовності дітей старших груп КЗ «ДНЗ № 27 ВМР»
до навчання у школі**

Для ефективного всебічного вивчення кожної дитини і з'ясування напрямів роботи з вихованцями упродовж 2020 – 2021 навчального року проводився моніторинг рівня розвитку дітей з метою заповнення карт рівня компетенції (у вересні, січні і травні). Це дало можливість визначити зону найближчого розвитку дитини, її потенціал.

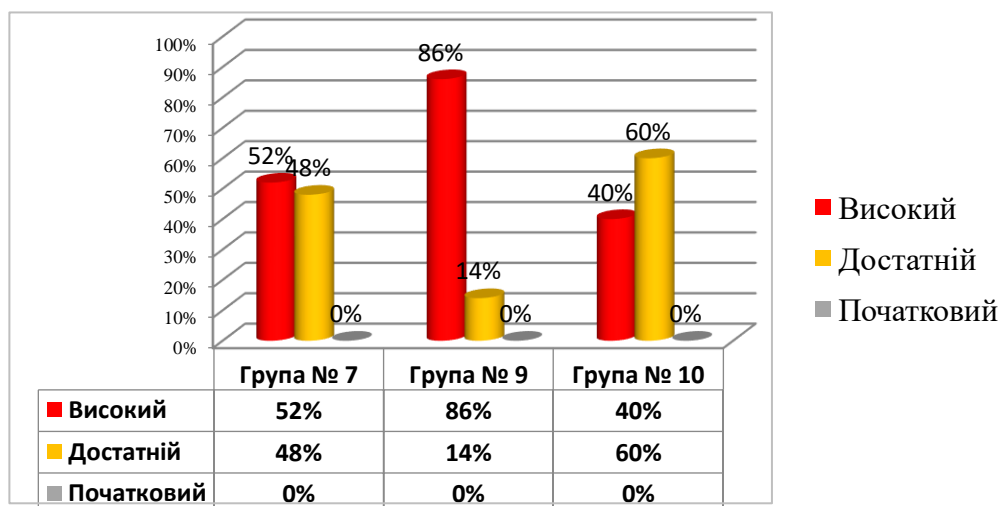
В травні місяці, з метою виявлення рівня готовності дітей до навчання у школі, проведено моніторинг рівня сформованості компетенцій дошкільників за освітніми лініями інваріантної частини змісту дошкільної освіти. В ході контрольного-діагностичного обстеження на кінець 2020 – 2021 навчального року було охоплено 60 дітей.

Моніторинг освітніх компетенцій дітей-випускників

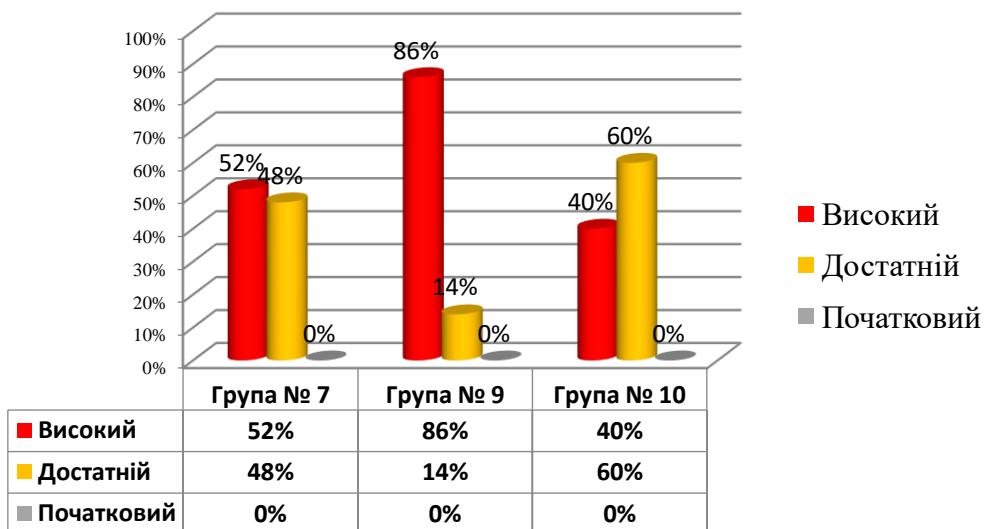
Освітня лінія "Особистість дитини"

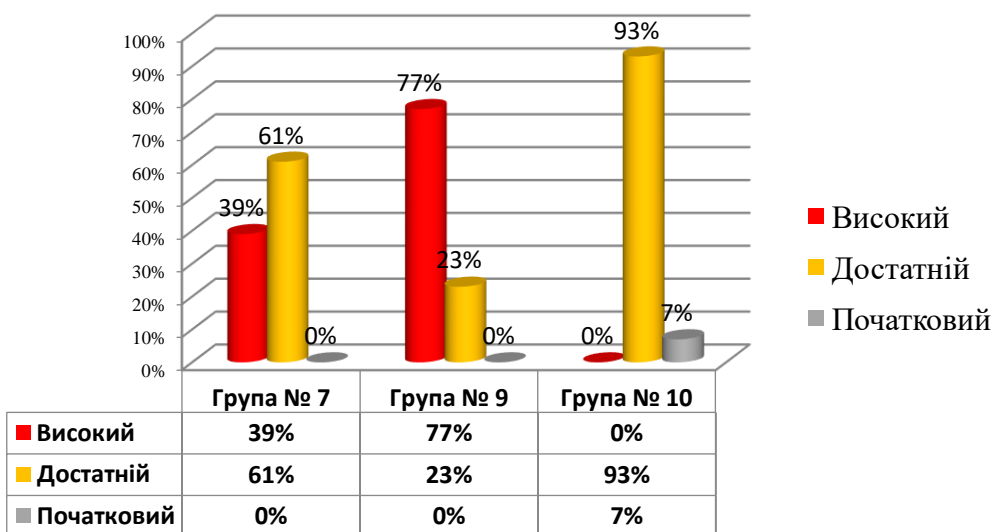
Освітня лінія "Дитина в соціумі"

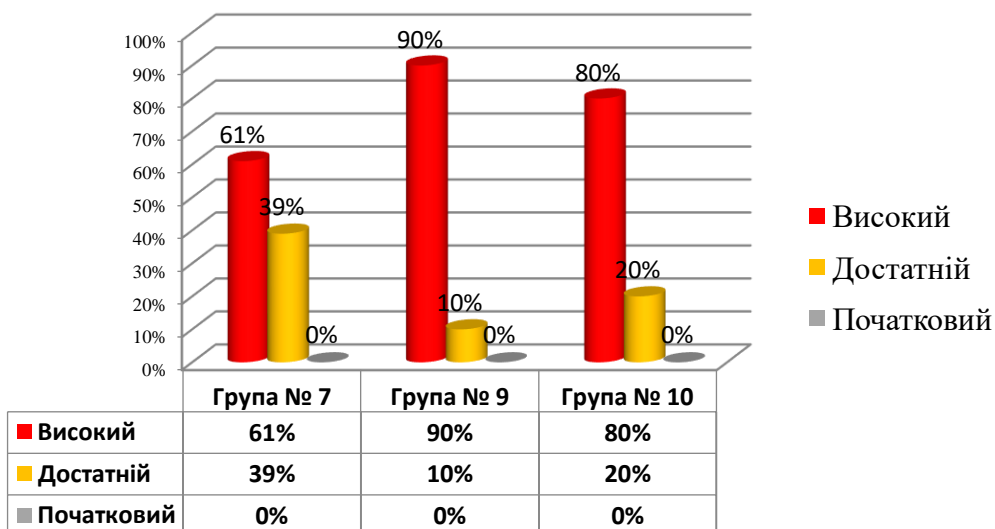
Освітня лінія "Дитина в природному довкіллі"

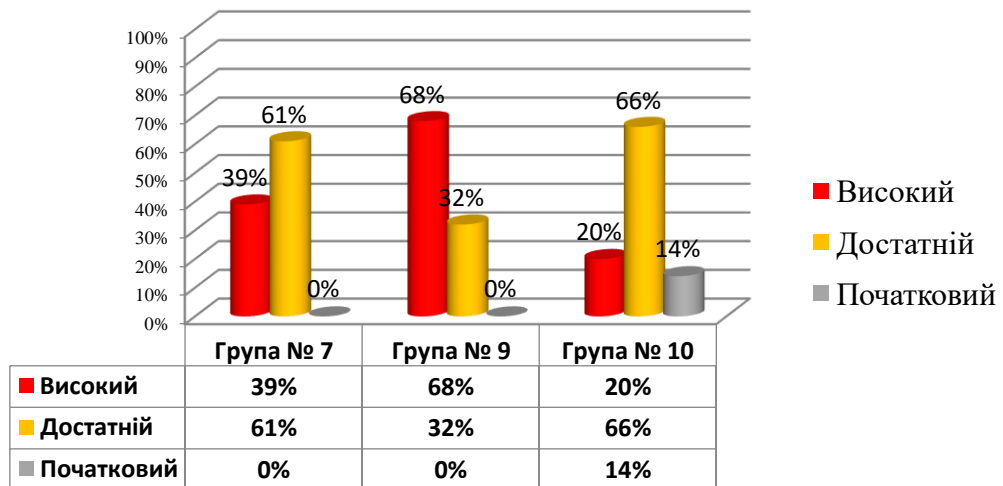
Освітня лінія "Дитина у світі культури"

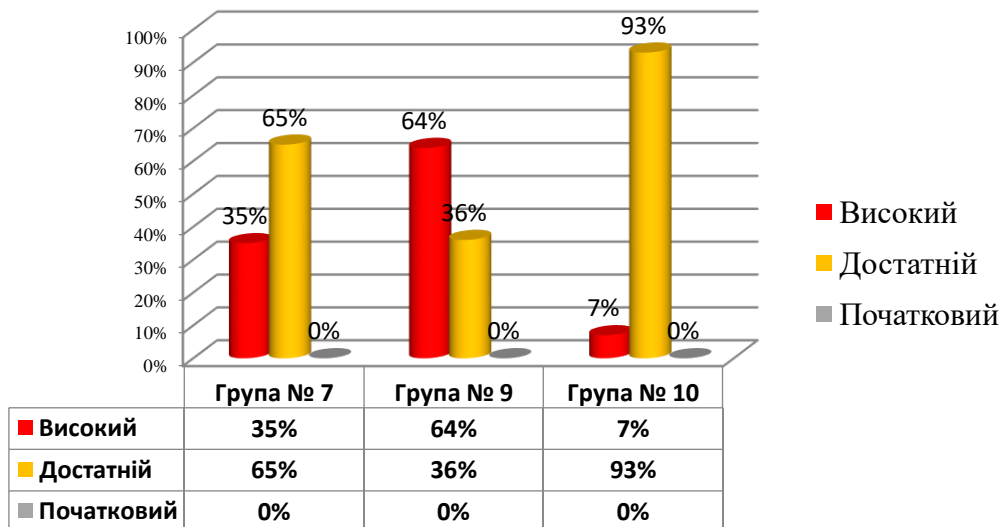
Освітня лінія "Гра дитини"

**Освітня лінія
"Дитина в сенсорно-пізнавальному просторі"**

Освітня лінія "Мовлення дитини"

Зведені результати свідчать про наступне:

К-сть дітей старших груп	Рівень засвоєння програми та БКДО (%)		
	Високий рівень (%)	Достатній рівень (%)	Початковий рівень(%)
60	42%	58%	0%

За результатами моніторингу динаміки досягнень дітей старшого дошкільного віку (показники засвоєння освітньої програми для дітей від 2 до 7 років та Базового компоненту дошкільної освіти) до школи підготовлено 60 дітей, з яких:

42 % мають високий рівень розвитку ВР (обдарована дитина): дитина самостійно дає відповідь на поставлене проблемне запитання, яке може

відповідати навіть програмі наступної вікової групи; показник проявляється повною мірою, дитина має глибокі системні знання та практичні вміння;

58 % рівень вище середнього ВС (достатній): дитина знаходить відповідь на запитання за програмою своєї вікової групи, іноді за навідним запитанням вихователя; показник проявляється частково й ситуативно, дитина має достатні, але не глибокі знання, чекає підтримки від дорослого;

Початкового рівня не виявлено.

Моніторинг рівня сформованості компетенцій випускників за освітніми лініями інваріантної частини змісту дошкільної освіти показав успішне засвоєння освітніх завдань чинної програми для дітей від 2 до 7 років «Дитина» у групах № 7 та № 9. На достатньому рівні виявились результати у групі № 10.

Одним із пріоритетних напрямів у роботі педагогів із вихованцями старших груп № 7, 9, 10 було формування життєвої компетентності дошкільника, здійснення підготовки дітей до школи, соціалізація дитячої особистості, надання кваліфікованої допомоги дитині у формуванні елементарних навичок навчальної діяльності та адаптації до нових соціальних умов. Належне місце в підготовці дітей до школи займали фронтальні інтегровані, комплексні, тематичні та індивідуальні заняття.

Із загальної кількості старших дошкільників близько 60% має стійку мотиваційну готовність до школи (хочуть іти до школи, щоб багато чому навчитися), 35 % – мають мотиваційну готовність, проте не зовсім усвідомлюють необхідність навчання (хочуть до школи, бо вже стали великими, дорослими), 5% – мають низьку мотиваційну готовність (до школи хочуть, але шкільні уроки читання, письма, математики їм не подобаються).

Інтелектуальна готовність дитини до школи визначалась у трьох напрямках: загальна обізнаність із зовнішнім світом; рівень розвитку пізнавальної діяльності (увага, пам'ять, мислення, мовлення); володіння деякими навчальними навичками (здійснення звукового аналізу слова, володіння поняттями звук, буква, слово, речення, лічба, підготовленість руки до письма).

У більшості дітей сформований позитивний образ власного «Я», створена база особистісної культури дитини, її активної життєдіяльності.

Систематично здійснювалась робота з охорони життя і здоров'я дітей, попередження дитячого травматизму, навчання вихованців правилам особистої безпеки, дорожнього руху, протипожежної безпеки, тренувальні евакуації на випадок надзвичайних ситуацій.

З питань фізкультурно-оздоровчої роботи в групах проводилась планомірна робота. У режимі дня витримані в часі і вимогах щоденні фізкультурні заняття та заняття на свіжому повітрі, піші переходи. Щоденно проводилась ранкова гімнастика, гімнастика пробудження, корегуючі вправи, загартування дитячого організму різноманітними методами, фізкультурні розваги відповідно до вікових та індивідуальних особливостей дітей. Приділялось достатньо часу для бігу, лазіння, підлізання, метання, стрибків, виконання вправ, що сприяють розвитку рівноваги.

Основними показниками фізичної готовності дітей до навчання розглядається сформованість їх фізичних якостей: сили, витривалості, спритності, гнучкості, швидкості.

Зрізи з фізкультури засвідчили високий рівень фізичної готовності дітей до навчання у школі. Із 60 обстежених випускників, 46 дітей виконали нормативи на високому рівні, що становить 77 % від загальної кількості дітей.

Позитивних результатів досягнуто із забезпечення освітньої лінії «Дитина в соціумі». Адже усвідомлення самої себе приходить до людини через ставлення до неї інших людей. З огляду на результати спостереження за старшими дошкільниками 59 % мають високий рівень знань, 41 % достатній рівень.

Зрозуміло, що ставлення один до одного формується частіше в дітей з позитивним емоційним досвідом взаємодії з оточенням.

Результати моніторингу свідчать, що дошкільнята старших груп мають уявлення про нашу державу, володіють знаннями про свої права та обов'язки, також знають назву свого міста, вулиці, називають найбільші міста України. У дошкільників спостерігається прояв гідного вчинку, гордість за свою поведінку.

Виховання в дошкільників любові до рідної природи починається з розвитку їх сенсорних відчуттів, формування системи знань про об'єкти та явища природи.

Згідно з результатами спостереження, більшість старших дошкільників (54 %) обізнані з природним середовищем планети Земля та Всесвітом як цілісною системою, а 61 % мають загальні уявлення про життя людей на планеті Земля. Практично 56 % дітей сприймають природу як цінність, виокремлюючи позитивний та негативний вплив людської діяльності на стан природи.

Головною умовою реалізації завдань екологічного виховання є створення еколого-розвивального середовища, яке сприяє формуванню в дошкільнят екологічної вихованості, що передбачає виважене поводження в довкіллі та знання правил безпечної поведінки в природі. Майже 65 % дітей знають про необхідність дотримання людиною правил доцільного природокористування, у 48 % дошкільників сформовані навички піклування про збереження, догляд та захист природного довкілля.

Свою роботу вихователі старших груп спрямовували на розвиток у дітей творчих здібностей, самостійності, ініціативності, організованості в ігровій діяльності та формування у них стійкого інтересу до пізнання довкілля і реалізації себе в ньому. Всі діти зацікавлено ставляться до ігрової діяльності, дотримуються моральних норм та правил гри, намагаються бути справедливими, про що свідчать найвищі показники моніторингу. Так, 61 % – група № 7, 90 % – група № 9, 80 % – група № 10.

Засвоєння математичного матеріалу проводилось з використанням наочних, практичних, словесних методів. Для розвитку розумової діяльності використовувались логічні задачі, різноманітні розвивальні вправи, ігри. Вдало підібраний дидактичний матеріал поєднує завдання з розвитку мислення і розвитку мовлення. Діти старших груп дуже добре розрізняють і називають геометричні фігури, вміють рахувати предмети, можуть утворювати нове число

і розрізняти та правильно називати цифри, добре аналізують просторове розміщення предметів, на середньому рівні розв'язування задач. Поряд з цим слід констатувати, що окремі діти групи № 10 (Нагорний Д., Соломончук В.) зазнають труднощів при класифікуванні, розв'язуванні простих задач і прикладів, вимірюванні і співставленні предметів.

У своїй роботі вихователі груп прагнули домогтися того, щоб кожна дитина розвивалася, реалізовувалась і самовизначилась як особистість, ознайомлюючись з надбаннями матеріального та духовного світу. 7 % дітей старшої групи № 10 не виявляють бажання до діяльності естетичного напрямку в різних його видах. Пізнавальний інтерес до мистецтва старших груп виявився таким: оволодіння необхідними технічними прийомами для передачі своїх почуттів у малюнку, ліпленні, аплікації, поєднуючи елементи різних видів мистецтва – 78 %. Однією з складових культурного розвитку старших дошкільників є зв'язність мовлення в поєднанні з виразністю і образністю. На жаль, лише у 46 % вихованців старшого дошкільного віку сформовані комунікативні навички спілкування з приводу змісту і краси творів. При цьому, що у решти дітей лише частково розвивається естетика мовленнєвої культури. На превеликий жаль, 10 % дітей не мають навиків рефлексії стосовно власного мистецького досвіду, а 12 % лише частково виявляють художню активність як складову особистісної культури.

При підготовці дитини до школи велику увагу вихователі приділяли мовленнєвому розвитку дитини, який необхідний їй для успішного подальшого навчання. Під час занять з розвитку мовлення дітей також навчали основам грамоти, готували руку до письма через графічні завдання.

Так, дошкільники адекватно й доречно, практично та творчо користуються мовою в конкретних ситуаціях (висловлюють свої думки, бажання, наміри, прохання), використовуючи при цьому як мовні, так і позамовні (жести, міміка, рухи) та інтонаційні засоби мовлення. Називають предмети та явища навколишнього світу, їх дії, ознаки; знають свої імена та прізвища, імена друзів, батьків, інших близьких родичів, вихователів. Усі діти розуміють за малюнком про що розповідається в книжці. Більшість дітей вільно спілкуються з однолітками та дорослими, відповідно до етичних норм, вживаючи звертання. Вірно будують запитання, проте не завжди можуть дати поширену відповідь на поставлені їм. Високий рівень мовленнєвої готовності у випускників старшої групи № 9. Вихованці групи № 7 уважно слухають вихователя, розуміють та виконують поставлені завдання без повторень та додаткових пояснень. У підготовчій логопедичній групі № 10 низький рівень мовленнєвої компетенції спостерігається у Нарожнього Д. та Соломончук В., що пов'язано із вродженими паталогіями.

Усі діти розповідають напам'ять невеликі вірші, однак рівень виразності мовлення, за невеликим виключенням, невисокий. При складанні розповідей у дошкільнят переважають прості речення. Низький рівень використання у розповідях епітетів, порівнянь, метафор. Складання розповідей на більш вищому рівні у вихованців груп № 9. 10 дітей, а це 45 % від загальної кількості

мають високий рівень. У дітей усіх груп якість діалогічного мовлення переважає над якістю монологічного, знижений рівень розгорнутих висловлювань. Причиною цього є недостатня робота по збагаченню форм та функцій усного мовлення, недостатній рівень розвитку внутрішнього мовлення.

Діти мають уявлення про структуру мовлення, уміють виділяти речення із тексту. Переважна більшість вихованців випускних груп № 7, 9 на високому та достатньому рівні уміють визначати місце слова у реченні, кількість слів, знаходити слово на заданий звук, знають букви, роблять звуковий аналіз.

Якісних показників у розвитку мовленнєвої компетенції дошкільників досягли педагоги старшої групи № 9 (Щербацька Т. Г., Маланчук А. І.) завдяки впровадженню в освітній процес навчально-розвивальної методики Л.В. Шелестової «Вчимося читати». Вихованці цієї групи не лише навчилися читати словосполучення й речення, а й оволоділи навичками пояснювального мовлення, навчилися міркувати, аналізувати, розповідати.

Помітні зрушення спостерігаються і у подоланні загальної недорозвиненості мовлення дітей у групі спеціального призначення № 10, що стало можливим внаслідок системної, творчої роботи вчителя-логопеда Комар О. В.. Аналізуючи роботу педагога слід відмітити її професіоналізм у проведенні діагностичної діяльності – вивчення анамнезу, причин мовленнєвих порушень у вихованців, здійсненні обстеження мовлення, складанні індивідуальних корекційно-компенсаторних планів роботи з кожною дитиною. З метою забезпечення ефективності процесу корекційно-педагогічної роботи з дітьми педагог проводила всю роботу з дошкільниками в ігровій формі, спільно з вихователями працювала над реалізацією основних завдань відповідно до тематичних циклів, над підготовкою артикуляційного апарату, корекцією дефектів звуковимови, фонематичного розвитку, удосконаленням навичок граматично-правильного мовлення.

З метою адаптації дитини до шкільного середовища та мотиваційної готовності її до навчання педагогами здійснювалась індивідуальна робота, проводились цикли занять «Введення в шкільне життя», «Я їду до школи», сюжетно-рольові ігри на шкільну тематику: «Школа», «Перший урок», «Ми школярі»; екскурсії до школи; бесіди, читання творів художньої літератури, спільні виставки та конкурси дитячих робіт і малюнків, свята та розваги.

Завдяки проведеній роботі усі діти груп мають бажання іти до школи, уявлення про шкільне життя, правила поведінки у школі, шкільне приладдя, підручники. Більша частина дітей чітко усвідомлює для чого потрібно іти в школу, що зміниться в їх житті у зв'язку зі вступом до школи, готові виконувати домашні завдання, дотримуватись правил школяра. Однак цей показник дещо вищий у вихованців групи № 9 (Щербацька Т. Г., Маланчук А. І.), котрі на вищому рівні розуміють значущість ролі учня, з гордістю повідомляють про свій майбутній статус, здатні оцінювати наслідки своїх вчинків, передбачають

результати своєї діяльності, розуміють ступінь відповідальності, готові виконувати вимоги вчителя, мають адекватну самооцінку.

У більшості дітей сформовані комунікативні навички. Діти знають різні способи привітання, прощання, звертання, уміють користуватись ввічливими словами. Знають значення понять товариші, друзі, дружба. Мають друзів серед однолітків як в дитячому садку так і поза його межами, з захопленням розповідають про них. Підтримують та співпереживають за товаришів у відповідних ситуаціях. Діти вільно утворюють групи для різної спільної діяльності. Намагаються самостійно домовитись, розподілити завдання і обов'язки. Діти групи № 7 (Пащенко В. М., Любка А. В.) уміють висловлювати свою думку, формулюють прохання чітко та зрозуміло. Однак, частина дітей усіх випускних груп не завжди здатні підпорядкувати свої дії та поведінку відповідно до вимог колективу, оцінювати результати своєї діяльності з точки зору спільної мети, поступатись, підкорятись при необхідності, уникати конфлікту, планувати свої дії для ефективної роботи усього колективу, відчувати долю своєї відповідальності за невдачу колективу, що свідчить про недостатню сформованість вольової готовності. У дітей випускних груп не належною мірою вироблене вміння вислуховувати товаришів, слухати не перебиваючи. В окремих випадках вони звертаються один до одного не називаючи імен, використовуючи займенники, що свідчить про недостатній рівень сформованості комунікативних здібностей, що в свою чергу ускладнить адаптацію до нового соціального середовища.

Підводячи підсумок освітньої роботи у старших групах № 7, 9, 10 на кінець дошкільного віку, можемо зробити висновок, що вихователі Пащенко В. М., Любка А. В., Щербацька Т. Г., Маланчук А. В., Каневська Т. В., Кобринчук О. В. відповідально поставилися до виконання своїх професійних обов'язків, організації та проведення освітньої діяльності з вихованцями груп, виконання програми та державних стандартів дошкільної освіти, підготовки дітей до шкільних навантажень і навчання у школі. Рівень виконання програми та БКДО на кінець старшого дошкільного віку високий, що відповідає 75%. Проте при здійсненні моніторингу освітньої діяльності з дітьми старшого дошкільного віку, слід пам'ятати, що головне не обсяг наявних знань та умінь у дітей, а вміння використовувати набуті знання та вміння у житті.

Узагальнюючи результати моніторингового дослідження, необхідно активізувати роботу педагогів на вдосконалення та виправлення виявлених недоліків та проблем, а саме:

- продовжувати вдосконалювати роботу з систематичного впровадження здоров'язберігаючих технологій, залучаючи вихованців до різних заходів фізкультурно-оздоровчого спрямування;

- продовжувати формувати стійкий інтерес до застосування інноваційних технологій під час освітнього процесу з дошкільниками;

- продовжувати роботу над розвитком пасивного та активного словника дітей в різних видах діяльності;

- підвищувати рівень мовленнєвої активності, спонукаючи кожну дитину до участі в обговоренні, даючи можливість висловлювати власні думки, систематично поповнювати та активізувати словниковий запас дітей з різних видів життєдіяльності;

- підвищувати рівень соціально-комунікативного досвіду, зокрема в ігровій діяльності;

- вихователям старших груп здійснювати диференційований підхід до дітей під час занять;

- надавати перевагу індивідуальним формам роботи з дітьми, які мають низький рівень розвитку та не систематично відвідують дошкільний заклад.

Вихователь-методист
А. Кузьмінець